

Vonnisnummer 2019/ 843
Rohummer 18G011517
Systeemnummer 15RG36988
Repertoriumnummer
Notitienummer parket
Datum van uitspraak 15 maart 2019
Naam beklagden

HOGER BEROEP

- op 12 april 2019 door de Vlaamse Wooninspectie Agentschap Wonen Vlaanderen, in haar eis tegen (bld)
- op 15 april 2019 door (bld.)
- op 16 april 2019 door OM Brugge (bld)

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30v

Aangeboden op
Niet te registreren

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1065

geboren te _____ op _____ , wonende te _____
van Belgische nationaliteit

beklaagde

De beklaagde(n) om zijn/haar/hun verdediging voor te dragen en op conclusie van het openbaar ministerie het vonnis te horen uitspreken over volgende feiten:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

Bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

in het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
_____ , eigendom van _____ , geboren te _____
op _____ , wonende te _____ ,
_____ , geboren te _____ op _____ wonende te _____ ,
_____ , geboren te _____ op _____ , wonende te _____ ,
_____ , met
maatschappelijke zetel te _____ , als verhuurder een ongeschikte en
onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan _____

te _____ in de periode van 08.12.2014 tot en met 25.03.2015 (zie stuk 2-5, 7-8, 44, 59-60, 70-73, 74-75)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van euro zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

-huuropbrengst gedurende de periode van 08.12.2014 tot en met 25.03.2015 of 4 maanden aan een maandelijkse basishuurprijs van 325,00 euro = 1.300,00 euro

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 21 september 2018.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 18 januari 2019.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 18 januari 2019:

- de vordering van de wooninspecteur van Oost-Vlaanderen, vertegenwoordigd door meester Pieter Van Assche, in de plaats van meester Veerle Tollenaere, beiden advocaat te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester Astère Patyn, advocaat te 9940 Evergem, Schoonstraat 64, die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het positief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

VOORAFGAAND

1. De rechtbank stelt vast dat in de dagvaarding het bedrag van de vordering tot verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel zijnde 1.300 euro niet werd opgenomen. Dit betreft een materiële vergissing nu de berekening van het vermogensvoordeel op gedetailleerde wijze werd opgenomen in de dagvaarding.

De dagvaarding wordt derhalve overeenkomstig verbeterd:

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 1.300 euro.

2. De raadsman van de Wooninspecteur vraagt in conclusies om de laattijdige conclusies en stukken uit de debatten te weren nu de op de inleidingszitting van 21 september 2018 afgesproken conclusietermijnen niet werden nageleefd. De rechtbank stelt vast dat er geen conclusies werden genomen voor de beklaagde. Op de openbare terechtzitting van 18 januari 2019 werden drie stukken voor de beklaagde neergelegd door de verdediging. De raadsman van de Wooninspecteur stelde daartegen geen bezwaar te hebben. Deze stukken worden dan ook niet uit de debatten geweerd.

I. STRAFRECHTELIJK

A. DE FEITEN

1. De Wooninspectie werd door _____ Agentschap Wonen Oost-Vlaanderen, ingelicht van het feit dat de bewoner van het pand gelegen aan de _____ te _____ hen op 28 november 2014 om een

woningkwaliteitsonderzoek vroeg. Na een eerste onderzoek op 8 december 2014 werden reeds 135 punten op het technisch verslag genoteerd.

2. De Wooninspectie ging op 8 januari 2015 ter plaatse. Het pand betreft een open bebouwing bestaande uit een gelijkvloers en een eerste verdieping onder een zadeldak en werd gehuurd door (°). Zijn dochter verklaarde dat de maandelijkse huurprijs 325 euro bedraagt en dit via doorlopende opdracht betaald wordt aan de beklagde.

De vaststellingen die betrekking hadden op de volledige woning leverden 77 punten op en de woning werd derhalve ongeschikt verklaard. Omwille van de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's werd de woning eveneens onbewoonbaar verklaard. In de zekeringskast werden niet-ingevulde zekeringsvoeten vastgesteld waardoor de elektrische contactpunten die onder spanning staan, aanraakbaar zijn. In slaapkamer 5 zijn de contactpunten van het lichtpunt aanraakbaar.

Uit stuk 6 van het strafdossier blijkt dat op 28 november 2014 deze situatie schriftelijk aanklaagde bij de burgemeester van : "De reden van mijn aanvraag is ingegeven door de hierna volgende blijvende gebreken, waaraan niet direct door de huiseigenaar wordt verholpen, zelfs niet middels aandringen hiertoe bij de eigenaar (...).

3. De wooninspecteur stelde op 12 februari 2015 een herstellvordering op. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente sloot zich hierbij aan op 9 maart 2015.

4. De beklagde verklaarde dat het eigenaar van de grond is en de boerderij reeds een paar generaties aan de familie toebehoort. Sedert haar moeder vertrokken is uit de woning, bewerkt zij de grond en houdt ze de dieren. Ze weet dat de huidige huurder er woont sedert 2003. In de zomer van 2014 zat ze samen met de dochter van de huurder omdat ze wou stoppen met het houden van dieren. Ze zou tevens aangekaart hebben dat het niet meer opportuun was om de huurder daar te laten wonen. Ze kreeg het evenwel niet over haar hart om hem op straat te zetten.

Ze stelt dat er wellicht geen schriftelijke huurovereenkomst bestaat. De huurder zou de woning hebben laten verloederen. Hoewel ze vond dat hij geen mens meer was om nog alleen te wonen, wou ze hem niet op straat zetten.

Geconfronteerd met de technische vaststellingen waaronder het plat dak van de keuken dat onvakkundig werd hersteld, verklaarde ze er op de hoogte van te zijn dat er water onder de roofing zat. Ze gaf er een tijdelijke oplossing aan door plastic te leggen omdat de volledige laag afgehaald zou moeten worden en dit pas in de zomer kon gebeuren. Wat betreft de scheuren op het gevelvlak stelde ze dat de huurder dit zelf ging herstellen. Ze erkende dat er geen dakisolatie is en de elektriciteit van de woning nog niet vernieuwd werd. Ze verklaarde op de hoogte te zijn van het vocht op de muren in de woningen ingevolge opstijgend grondvocht. Ze

stelt dat er rekening dient te worden gehouden met het feit dat het een oude woning betreft en er geen vochtwerende roofing werd gelegd.

Wat betreft de uitvoering van de herstelvordering, stelde ze dat het [redacted] eigenares van de grond is zodat ze nog niet onmiddellijk standpunt kon innemen wat betreft het eventueel slopen van het gebouw.

Op 19 maart 2015 richtte de beklagde een schrijven aan de Wooninspectie met de melding dat ze ondertussen een huurcontract met de heer [redacted] terugvond. Hieruit zou blijken dat de huurder verschillende taken die nu als gebreken werden opgesomd, zelf zou uitvoeren.

De rechtbank stelt vast dat dit huurcontract geen opgave bevat van identiteiten tussen wie het contract werd afgesloten. Het betreft een standaarddocument met vermelding van algemene voorwaarden. Op het laatste blad wordt melding gemaakt van het feit dat de huurder het onderhoud van ramen en deuren alsook het schilderwerk voor zich neemt. Verder verbond hij zich ertoe de tuin te onderhouden, geen boor- of nagelgaten in de tegels te maken en voorzichtig te zijn wanneer hij zich op het landbouwgedeelte zou begeven. Op het laatste blad van deze overeenkomst staat de handtekening van de beklagde als verhuurder. De datum van ondertekening van het contract en de identiteit van de huurders is niet leesbaar.

Op 17 november 2016 verklaarde [redacted] nooit eigenaar van de woning te zijn geweest, dit zou het [redacted] zijn. Om die reden gaf ze geen gevolg aan de herstelvordering. De huurder zou de woning wel inmiddels verlaten hebben.

Op 29 november 2016 verzocht het openbaar ministerie aan de Wooninspectie verder onderzoek te willen instellen aangezien blijkens de kadastrale legger het [redacted] tevens eigenaar bleek te zijn van het pand. Op 28 juli 2017 deelde de Wooninspectie aan het openbaar ministerie mee dat zij van de raadsman van het [redacted] vernamen dat er een procedure tegen de beklagde werd ingesteld omwille van onbetaalde pachtgelden.

5. Op de behandelende terechtzitting van 18 januari 2019 legde de raadsman van de beklagde een afschrift van het vonnis gewezen door het Vrederecht te Deinze neer. Uit dit stuk blijkt dat de pachtovereenkomst betreffende de woning waarop de strafvordering en de herstelvordering betrekking hebben op 31 december 2016 in het nadeel van de beklagde werd ontbonden.

B. BEOORDELING

6. Het staat wel degelijk vast dat de beklagde de verpachtster was van de landbouwwoning gelegen aan de [redacted] en bewoond werd door [redacted] in de haar ten laste gelegde periode van 8 december 2014 tot en met 25 maart 2015.

De rechtbank steunt zich daarvoor op (1) de verklaring van de beklaagde afgelegd terloops het opsporingsonderzoek waaruit blijkt dat zij de woning verhuurde aan _____, (2) het door haar aan de Wooninspectie overgemaakte huurcontract waarop enkel haar handtekening als verhuurster vermeld staat (stuk 70) en (3) het door haar neergelegde afschrift van het vonnis gewezen door het Vrederecht te Delnze op 10 januari 2017.

Artikel 20§1 van de Vlaamse Wooncode definieert het daderschap van de inbreuk reeds op een zeer ruime wijze en richt naar "de verhuurder" of diegene die niet-conforme woning "ter beschikking stelt". Het gaat om woningen die "rechtstreeks of via tussenpersoon worden verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning".

Dat de betrokken woning niet-conform was, leidt geen twijfel. De rechtbank steunt zich daarbij op de objectieve vaststellingen van de Wooninspectie op 8 januari en de niet-betwisting van deze vaststellingen. Dat de beklaagde de woning pachtte aan het _____ en op haar beurt onderverhuurde aan _____, zodat zij tevens onder de toepassing van artikel 20§1 Wooncode valt, staat evenzeer vast.

De discussie of het _____ al dan niet de eigenares van het pand zou zijn, is ter zake niet relevant. De beklaagde verpachtte de woning onder aan _____ zodat zij ertoe gehouden was om een conforme woning aan hem ter beschikking te stellen.

De beklaagde heeft een woning verpacht in strijd met de Vlaamse Wooncode. De tenlastelegging alsook de haar ten laste gelegde periode is bewezen.

C. STRAFTOEMETING

De strafmaat

7. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank naast de ernst van de bewezen verklaarde feiten tevens rekening met de begeleidende omstandigheden en de individuele persoonlijkheid van de beklaagde zoals die onder meer kan blijken uit haar strafverleden.

De beklaagde heeft zich ingelaten met de verhuring van een oude landbouwwoning die niet voldeed aan de minimumkwaliteitsnormen. Er was in de woning een dermate effectieve dreiging voor de veiligheid en gezondheid van de bejaarde bewoner _____ dat de woning niet alleen ongeschikt maar tevens onbewoonbaar werd verklaard.

De rechtbank houdt ook rekening met het gegeven dat de feiten werden gepleegd vanuit een winst oogmerk. De beklaagde heeft op deze wijze haar eigen economisch belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij kwaliteitsvolle huurwoningen. Dergelijke feiten zijn laakbaar temeer de beklaagde zelf als pachtster naliet om de pachtgelden voor de landbouwwoning aan het _____ te betalen.

De op te leggen straf moet de beklaagde duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de woonkwaliteit ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt werd in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De beklaagde beschikt over een blanco strafverleden.

Op de vraag van de beklaagde haar de gunst van de opschorting te verlenen, wordt niet ingegaan. Deze gunst zou de beklaagde niet afdoende op het ontoelaatbare van haar handelen wijzen. De beklaagde pleegde de feiten immers vanuit winstbejag, terwijl zij zelf naliet om de pacht voor deze woning te betalen aan het van . De gunst van de opschorting zou een foutief signaal betekenen.

Rekening houdend met deze elementen met betrekking tot de straftoemeting is de rechtbank van oordeel dat de hierna bepaalde geldboete de meest gepaste straf is voor de beklaagde. De geldboete kan deels met uitstel van tenuitvoerlegging worden bekleed.

De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 53,58 euro.

Verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen

8. Het openbaar ministerie vordert ten aanzien van de beklaagden de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel en begroot dit op 1.300 euro (zijnde 4 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 325 euro).

Overeenkomstig artikel 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

De huurgelden zijn vermogensvoordelen die de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf heeft verkregen.

Het kan principieel niet aanvaard worden dat de veroordeelde in het bezit gelaten wordt van de voordelen of winsten die zij uit een misdrijf haalde. Misdrijven plegen mag immers niet lonend zijn. Dit zou een verkeerd signaal zijn ten aanzien van burgers die wel de wet naleven, correct handelen en daartoe inspanningen en investeringen doen. Het zou dus ook de geloofwaardigheid van, en het vertrouwen in de overheid ondermijnen.

Wat het bedrag ervan betreft, oordeelt de rechtbank dat de verbeurdverklaring van het bedrag van 1.300 een onredelijk zware straf zou inhouden voor de beklaagde. Het bedrag wordt herleid tot 750 euro.

HERSTELVORDERING

9. De wooninspecteur vorderde op 12 februari 2015 het herstel. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente sloot zich daarbij aan.

De wooninspecteur vordert dat alle gebreken aan het pand zijnde het gebouw met de aanwezige woonentiteiten worden weggewerkt zodat het pand volledig voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

De wooninspecteur vorderde de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreder wordt veroordeeld tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

Zij vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten, bedoeld in art. 17bis, §2) Vlaamse Wooncode, te verhalen op de beklaagde.

Zij vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

10. De verantwoordelijkheid voor de melding van de uitvoering van een eventueel vrijwillig herstel ligt bij de overtreder. Behoudens bewijs van het tegendeel geldt alleen het proces-verbaal van uitvoering als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel (artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode).

Uit het dossier blijkt niet dat de beklaagde de gevorderde herstelmaatregelen uitvoerde.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is niet onredelijk. De herstellvordering is bijgevolg gegrond en moet worden opgelegd aan de beklaagde.

Uit stuk 1 van de beklaagde blijkt dat het pand geen eigendom betreft van de beklaagde en zij de landbouwwoning pachtte aan het [redacted] te [redacted]. Het eigendomsstatuut is evenwel niet bepalend voor de tegenstelbaarheid van de herstelmaatregel. Artikel 20bis van de Vlaamse Wooncode definieert het daderschap van de inbreuk op een zeer ruime wijze en richt zich naar "de verhuurder", "de eventuele onderverhuurder" of diegene die een niet-conforme woning "ter beschikking stelt". Het herstel zoals gevorderd door de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen is bijgevolg gegrond en moet worden opgelegd aan de beklaagde.

Gelet op stuk 2 van de raadsman van de beklaagde neergelegd op de terechtzitting van 18 januari 2019 waaruit blijkt dat de raadsman van het [redacted] van [redacted] per niet-vertrouwelijk schrijven van 31 oktober 2018 bevestigt dat de woning thans leeg staat en deze niet verhuurd zal worden door het [redacted], acht de rechtbank het niet gepast om een dwangsom op te leggen.

De beklaagde moet de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode).

De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de beklaagde van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstellkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklaagde gepleegde feiten.

De beklaagde wordt tevens veroordeeld tot de eventuele kosten van herhuisvesting door de wooninspectie gemaakt in het kader van artikel 17bis Vlaamse Wooncode.

De termijn van uitvoering van de herstelmaatregelen wordt bepaald op 1 jaar.

Er worden geen afdoende redenen naar voor gebracht teneinde het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren zodat de rechtbank daar tevens niet op ingaat.

BURGERRECHTELIJK

11. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een **geldboete van 750 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 4.500 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden en 8 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 23 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Verklaart verbeurd overeenkomstig art. 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van 750 euro, zijnde de vermogensvoordelen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 281,46 euro.

WOONHERSTEL

Verklaart de herstellvordering van de wooninspecteur toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald.

Beveelt de herstelmaatregel zoals hierna bepaald, uit te voeren.

Beveelt dat aan het pand gelegen te , kadastraal gekend als

deze herstelmaatregel zijnde het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden (dit is het herstel van alle gebreken), waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode, dient uitgevoerd te worden.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelde overeenkomstig artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte moet brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelde in gebreke blijft om dat te
doen.

Veroordeelt tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve
uitvoering overeenkomstig artikel 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen om de
herhuisvestigingskosten vermeld in artikel 17bis §2 Vlaamse Wooncode te verhalen op

Wijs het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van 15 maart
2019

waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

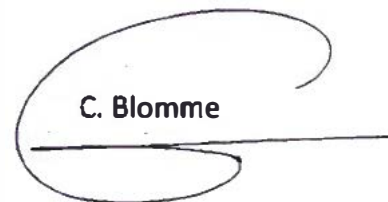
Aanwezig:

C. Blomme
I. D'haese
K. Stevens

voorzitter
substituut-procureur des Konings
griffier.

K. Stevens

C. Blomme